

Arend/Berend

Twee mannen staan voor een kale muur met twee deuren. Een van de deuren is omlijst met ductape. Hoog op de muur zijn kantelen geplakt, ook met ductape.

De mannen houden de wacht. Achter de muur woedt de Grote Oorlog.

...

BEREND De vijand heeft zich verschanst aan de andere kant van de muur.
Ze hebben zich een weg gebaad door het slagveld.
Ze hakten armen, ze kaptten benen, ze hieuwen hoofden.
Ze vingden het bloed op en gaven het te drinken aan hun kinderen.
Nu zijn ze vlakbij.
Ze kunnen elk moment hun koppen boven de muur uitsteken.
Ze kunnen elk moment hun handen op de rand planten, hun voeten
eroverheen zwaaien, en aan deze kant landen.
Dan rennen wij weg, en dan waarschuwen wij de instanties, met een bel.

AREND En tot die tijd houden we de wacht.

BEREND Houden we de wacht.
Hoe ziet die vijand er eigenlijk uit?

AREND Ik heb een vermoeden van metaal, en leren flappen, en scherpe zwaarden
met bloed.

BEREND En wat als ze zich vermommen?

AREND Ze vermommen zich niet.

BEREND Maar als wel, wat dan?
Het is een hypothese.

AREND Ik geloof niet in het nut van de hypothese.
De hypothese is in het leven geroepen door twijfelaars en nietsnutten: door
filosofen.

BEREND ...
Maar wat als er iemand over de muur komt, en wij weten niet zeker of het
een vijand is?

AREND Al wat over de muur komt, is onze vijand.
Anderen gaan via de deur.

...